

קד:

עין משפט
נר מצוה

בה א מר' פירא חסל' סבת
הל' עו סבת לאין קח:
כו ב מר' שם הל' יול:
כז ג ד שם הלסה עוז:
בד ה שם הלסה עו טוש"ע
ליח מי סת ספיק ד

(7)

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

והחזיקו להם
לכבוד יידיש
שמה וסגור
למנוחה יידיש
וטענה ולא
הרי השם חתום
שלל לשמו
מעביר עליו קולמוס
לשמו

רבינו חננאל

[illegible]

ממגורים בשיטתו על בשרו,
אכזר לו שוטף הוא אשון
הביאן ראייה מן השוטים,
אמו מרים מגרלה נשיא
כועל מנוייר, כתב ע"ג
כתב פטור, איקמה רב
חסדא דלא מן יהודה, דאי
ר' יהודה הא כתיבה מעליא
קוא דאמר מעביר עלי
קולומס ומקדש, ירושלים
מן צימם מאין ודעתי

לחתום, אמר ריש לקיש רשם
עוסקין בהילכות שבת נתיב אש
סנין מדבצי רמי כתבין לחברין
עשה כן בשבת מהו, ר' יוחנן

נחמיון 'לחבוט ה' וכתב שני ייני
לכתוב ח' דלא נעשית מה
אחד וכתב שני יינין פטור כמו נחמיו
(עפ"י) וכן קשה אכרייתא דמייתי' בגמרא
בירו' שמי' חייב אלא חייב מי' ש'
מנחמיון לזרוע שמי' חזק ד' יי"ל
דמייתי' כגון שהיה צריך לכתוב שמי'
לאותיות איה' שמי' לאותיות שיהיו
השמות נחמיון ולכך אקור וגם
נעשית מחשבתו ואפילו הכי פטור
בדמפרס' בגמ' משום דבעי' זיוי ואי'
נמתי' לזרוע נחמיון לכתוב ח"ת אפי'
אנתחמיון לכתוב שני יינין וכתב דלא
זיוי פטור וי"ל דנקט נחמיון לכתוב ח'
לצריח' דדוקא כתב שני יינין דבעי'
זיוי פטור אבל כתב שמי' לאותיות
האחרות דלא בעי' זיוי חייב ואע"ג
דהשעת' מיחא לנחת הוא דנחמיון:
שיחור פירש שם' לידרמני'
ואין נראה דאלמי' היה

קרי ליה רבי חיאל בל"ה ולא נקט
ליה בלשון 'מחתי': **בן** דמחתי.
וא"כ דהא ג' סטדה דלמריא.
הכא דהוא בימי פסוק **ו** יהודה דהוא
בימי רבי עקיבא דמנוכה בפרק
בתרא דברכות דף ס"א:
אמר רב חסדא ר"א בר' יהודה.
וא"כ ר' אחא דרבי יעקב
דקאמר אחיא דקאמר ר' חסדא
בפ' שני דגיטין (דף כ.) גט שכתבו
שלא לשמה והעביר עליו קולמוס
לשמה בלשון מחלוקת ר' יהודה ורבנן
דמחתי נעביק לכבוד כו' ודמי ר' לא
אחא בר עקיב דלא ה"ל ה"א ע"כ לא
קאמר (ו) התם גבי תורה אלא משום
ה"א אלי ואטוה אכל גבי גט מורו א"כ
מחתי דהכא מתאן אחיא ו"ל דדוקא
בגט שהיה כתוב שלא לשמה ה"א כתב
עליין כתב לכולי עולמא שהאחרון
מתקין יותר מן הראשון שעושה לשמה
אכל כשאין כתב העליין מתקין כלום
לכ"ע לא ה"ו כתב ודבכי מיירי מחתי
ואחא ככ"ה ר' רב חסדא דקאמר הכא
דמחתי אחיא דלא כר"י לטעמיה
דקאמר התם גבי גט בלשון מחלוקת
ר"י ורבנן ושמענ ליה מחתי דהכא
בכל ענין א"כ א"כ ששמחין בכתב
האחרון אכל לרב אחא בר יעקב ע"כ
מחתי לא איירי בכל ענין דבגט לא
מצי איירי: **התם** מחויב מעשה.
בפרק כל הנחמות בנות מנה (נחמות)
דף כ"ג. ביניה צר על גבי גחלים
ונוללה צו כגוריות בשני מקומות
איכא מאן דמחייב ואיכא מאן
דפטרי מאן דמחייב סבר דלא דמי
לכתב על שני כותלי הכני שזין
מזין שס חסרון קריבה כמו כאן:
והמתא

ששית הכא במאי עסקין כגון י
כגון י שנמלו לתגו של דל"ת

והספר לכך נרץ: רבא אמר כגון שנטלו
לשבות ספר שאינו מונה משום אל שש

להם בסיקרא והן חותמין בדיו, או רושם להם בדיו וחוזר
ת איש, אלא מקצת להן נזיר חלק ומרחיב להן הקרע. א
ה כתוב ליה בסי מילק ומסדר לחבריה, והוא שפך על
הדיל דאמרי תרווייהו דני ע"ג סיקרא או סיקרא ע"ג ה

וא"ת מאי איריא נמכין
 תו אפילו נמכין לכתוב ו'
 לזרוק ב' חזק ד' ונעיל דף
 תכין לכתוב אות אחת ועלו

מתני' הכותב שתי
חייב *כתב בדיו ב
בקנקתומו ובכל דבר
כותלי זווית ועל שני
זה עם זה חייב ית'
המסרט על כשרו ר'
116 והכמים פוטרין *כר
באב דרכים כאבב
שאינו מתקים פטור
ובמרפיקו *כתב אור
וכתב על גבי כתב
וכתב ב' זייגין אחת
כתב על ב' כותלי המ
ואין נהגין זה עם זה
נוטרקין ר' יהושע בן
פוטרין: **גמ'** דיו 117
אמר רבה בר בר חנה
קומא קנקתומו אמר
קומא קנקתומו אמר

שמואל הרתם דאורי
רושם: לאתויי מאי ל
חנניא כתבו כמי טר
ר' חייא כתבו כמי
כשר: המסרט על
להן רבי אליעזר לחס
הוציא כשפים ממצור
אמרו לו שוטה היה
השטנים: כתב אורי
מאן תנא אמר רבא
אליעזר דאי ר' אלי
האריג חייב: כתב עי
א"ר חסדא דלא כר
שהיה צריך לכתוב א
יהודה וטעה ולא הטי
קולמוס ומקדשו דבר
אומרים אין השם מ
אות אחת והשלימה
והשלימה לבגד חייב
בר רב הונא ר' אלי
על האריג חייב רב א
רבנן להשלים שאני
אחת כמבריא ואחת
היא אלא שמחוסר כ
שני כותלי הבית ועי
נתגין זה עם זה פטו
דקריבה הכא לא מ
תנא הגיה אות אח
גיה אחר ממנו דהיה

נמלו לגנו של חי"ת ועשאו רי"ש תנא נתן

למאגא דדלי"ט. דלא הוי אלא ה

ן בסיקרא. א"ל ר' יוחנן וכי מפני שאנו חייא בר אבא אילין בני מדינתא ערימין דיי שאין בו עשן וקליט מקום הכתב, חייב, ר' יצחק אמר חייב שחיס, אחת

הבונה פרק שנים עשר שבת

מִתְנִי' על שני כדלי ויזית. אחד במזרח ואחת בדרום סמוכות זו לזו במקצוע: על שני לוחי פנקס. פנקס של חנוונים בעין אותן של סוחרים) שיש להם לוחים הרבה חקוקין ועומין בשערה: על שני לוחי פנקס. רבותא אשמועינן דאש"ב ללא אלוה אחד הם אם נהגין

ותויות בהעלם אחד
בסיקרא בקומום
הוא רושם על שני
ותו פיקס והן תנין
על כשרו חנין
לעזר מחייב חמאת
במשקין במי פירות
סופרים ובכל דבר
אחר ידו ברגל בפיו
אחת סמון לכתב
תכונת לכתוב ח"ת

השלימה תפוסה: **חזק על** המהפכה
העבר הקולמוס על לחימה התבוסה
כבר **והדסה: נתפזן לכסוב ח"מ.**
דילג הקולמוס ולא נראה הגג של
ח"מ אלף שני הנגלים ונראה כשני
זינין: **על שני כותלי הבית.** שאינו
במקומו: **על שני פנקס.** שעשו
עמודים כמנילה וכחב אות בעמוד
זה וזה בזה ואינו יכול לקרנן אלף
אם כן יחמך הפסק שנייהם וה"ה
לכותלי הבית כחוקן זה מזה. ותמל
ברישא הבית כותלי הבית כחמלן אלף
נהגין וז עס וה ודבר תנא שני דפי
פנקס וה"ה לכותלי הבית ולא זו אף
זו קמין: **ככב אות אחס על שס**
נוטריקין: שעשה סימן נקודה עליה
לומר שלהבין זה ח"מה שלימה כחמה:
גמ' סמל. אורפיימיטי: **ספרה.**

אחת סמוך לכתב:
ר' רב הונא דלא כר'
"האמר אחת על
גבי כתב: מאן תנא
הורדה דתנאי "הרי
השם ונתכוין לכתוב
בו דלת מעביר עליו
ר' יהודה וחכמים
המובחר תנא "כתב
ספר "ארג חוט אחד
אן תנא אמר "ר' רבא
היא דאמר "אחת
אמר אפילו תימא
"ר' אמי: כתב אות
הצפורה כתיבה
יבה והתנן כתב על
שני דפי פנקס ואין
התם מחוסר מעשה
ספר מעשה דקריבה
חייב השתא כתב
ת אחת חייב אמר רב
זו שני ויזיין רבא אמר
נ' לכתוב אות אחת
ועלו

הוא כותב אות אחת ויבדל מועט חייב הואיל וזהו תיקון הספר (א) דאסור לאדם
הוא ככתב אות אחת והשלימה לספר דאמרן לעיל דחייב ואפי' לרבנן:
והוא

להא, דהרם כבר האות מתוכה היא, מאי אכרת היא קטנה ורועה לעשות גדולה, בין קטנה למתכבה [והיא] רחבים, תנא הגיה את אחת חייב, ואקשינן השאח כתב את אחת סטור, דמיה ה' וכל שהיה חסר לרייש ובא להגיהו שנעטלו לתניה של דלית ועשאו רייש והשלימו לספר, קרייל וסל חייב, בין שנעטלו התנו של דלית מחקי וככתבו רייש, ודבר אביי שרשון בין

 [Top](#)

For more information, visit www.torres.com

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 05.43.00.00.00

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח
(א) ה"ל ד"ה מרסקי.
יב ע"ל כד"ס המצניע דף
ב ע"א וכו"ס המוס':
(ב) תיב" ד"ה אמר דב חסדא
י"י ע"כ לא קאמרי רבנן
הס':

גליון הש"ס

לעזר רש"י
ורש"מינ"ט, צבע זהוב
נשינו מונוגרף נפריי.
ימני"א [מני"א],
ציריב, עומדת אדומה,
ימני"א, שוק (של אילן),
רמיני"ט [אדרימיני"ט],
ולפט מחבת, ויטריאל,
לי"ש, ספן בלוט,
רמיני"ט, סולפט מחבת,

כִּינּוּ חֲנָנִאל (הַיִּשְׁרָאֵל)
שֵׁם כֹּתֵב וְאַתָּה מִשִּׁים
וְחֹק. אִיזֵי אֲנִי כֹתֵב אֵת
חֶמֶץ בְּטַבְּרִיא וְאַתָּה
עֲשׂוֹרֵי חַיִּים, כִּיבִידָה הִיא
לֹא שְׁמוֹחֶסֶת קְרִיבָה.
הַ שִׁשְׁמֵנו מִיִּדּוּשׁ זֶה
נֶגֶן שֶׁכֶּתֶב בְּקִרְקֵץ בְּטַבְּרִיא
וְיִיזֵי וְיִקְרָע כֹּנְגֵדוּ בַּעֲשׂוֹרֵי

[illegible]

לכן לא איכפת לנו, למיכך
ומריק רבא כגון שהיה
אות אחת להשלים דברי
המבין לכתוב אות אחת